

2013 r.

Krzysztof Kwiatkowski

Krzysztof Kwiatkowski w wieku 17 lat wstąpił do Federacji Młodzieży Walczącej. Jego studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Łódzkiego na pewien czas przerwała choroba nowotworowa. Działał w Niezależnym Zrzeszeniu Studentów.

W latach 1997-2001 był sekretarzem osobistym Prezesa Rady Ministrów Jerzego Buzka. Należał do Porozumienia Centrum, potem do Ruchu Społecznego AWS (był szefem Ruchu Młodych RS AWS). Od 2004 do 2013 roku należał do Platformy Obywatelskiej. Był członkiem zarządu krajowego Polskiego Komitetu Paraolimpijskiego. Jest kawalerem Międzynarodowego Zakonu Rycerskiego Świętego Jerzego.

Od 1993 roku był związany z samorządem terytorialnym, w rozmaitej roli od radnego do wiceprezydenta Zgierza. W 2007 r. został senatorem. 4 lutego 2009 roku objął stanowisko sekretarza stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości, a 14 października został ministrem. Do największych sukcesów swojego resortu zalicza odpolitycznienie funkcji prokuratora generalnego dzięki rozdzieleniu funkcji ministra i prokuratora. Prowadził też rozmowy w sprawie reformy sądów. 26 lipca 2013 roku został powołany przez Sejm na stanowisko Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

We wszystkich swoich działaniach dobro państwa przedkłada ponad własne ambicje i polityczną wygodę. Wykonywanie służbowych obowiązków wiąże z patriotyczną powinnością. Ma odwagę w polityce mieć własne zdanie. Szanuje ludzi. Nie składa obietnic bez pokrycia. Umie przyznać się do niewiedzy i pomyłki. Mówi o sobie: „Niezależnie od sprawowanej funkcji, priorytetem w mojej działalności publicznej zawsze była służba ludziom. Staram się rozwiązywać problemy, z którymi do mnie przychodzi.”

Krzysztof Kwiatkowski działa w sposób, który byłby bliski Andrzejowi Bączkowskiemu, gdyż czuje odpowiedzialność za państwo w zakresie swoich kompetencji i prowadzi dialog ponad podziałami.
2013 Wyróżnienia

Olga Krzyżanowska, Ewa Kulik-Bielińska i Grażyna Staniszevska.

Wyróżnienia za zasługi na rzecz wolnej Polski oraz działalność na rzecz dobra wspólnego w wolnej Polsce.

Olga Krzyżanowska

Jest lekarzem, działaczem opozycji demokratycznej. W okresie II wojny światowej była harcerką Szarych Szeregów, jest odznaczona Krzyżem Walecznych. Była posłem na Sejm od 1989 r. do 2001. Była wicemarszałkiem Sejmu X i II kadencji, reprezentowała Sejm w Zgromadzeniu Parlamentarnym Rady Europy w latach 1990–1993. W latach 2001–2004 była senatorem. Jest członkinią rady Fundacji Batorego, prezesem zarządu Stowarzyszenia Pamięci Narodowej, członkinią rady programowej Kongresu Kobiet.

Ewa Kulik-Bielińska

Tłumaczka literatury pięknej, działaczka opozycji w okresie PRL, redaktorka niezależnych czasopism w stanie wojennym koordynatorka łączności, organizatorka spotkań działaczy podziemia.. Współorganizatorka wykładów Uniwersytetu Łódzkiego. W sierpniu 1980 prowadziła Biuro Informacyjne, odbierając doniesienia o strajkach i przekazując je zachodnim agencjom prasowym. Była wielokrotnie zatrzymywana w okresie PRL, aresztowana w 1986 r. Obecnie jest dyrektorem Fundacji im. Stefana Batorego. Została odznaczona Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

Grażyna Staniszevska

Działaczka opozycji demokratycznej, w stanie wojennym internowana, następnie w 1983 r. ponownie aresztowana, działała w strukturach podziemnej „Solidarności”. Uczestniczyła w obradach Okrągłego Stołu. Od 1989 r. poseł na Sejm czterech kolejnych kadencji. 2001–2004 senator RP z listy Bloku Senat 2001, 2004–2009 posłanka do Parlamentu Europejskiego Współzałożycielka Społecznego Ruchu Inicjatyw Gospodarczych „Spring”; inicjatorka programu Pracownia Internetowa w Każdej Gminie, następnie programu Interkl@sa. W XI 2004 obserwatorka z ramienia OBWE 2. tury wyborów prezydenckich na Ukrainie. Działa w wielu organizacjach społecznych. Jest odznaczona Orderem Księżnej Olgi (przez Prezydenta Ukrainy, 2009), węgierskim Orderem Świętego Stefana (2001).